

Nacional

5 anys
de l'1-0

Torcebraç amb la fiscalia. La nostra portada de fa cinc anys reflecteix amb contundència la reacció catalana contra les pressions. La fiscalia ordenava als Mossos garantir el tancament dels col·legis, Interior responia que no es podia garantir per problemes de seguretat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Debat en plena tensió

CONFLICTE • El difícil equilibri entre ERC i JxCat centra l'atenció del debat de política general **DIVISIÓ** • Es manté la desunió entre corrents en el si de Junts **PRESSUPOST** • El suport als comptes del govern, una altra de les incògnites

Clara Ribas
BARCELONA

El debat de política general comença avui amb tota l'atenció posada en la tibantor entre els socis de govern, ERC i JxCat. El debat ha de servir, en teoria, per marcar l'inici del curs polític i per orientar el rumb de les polítiques del govern. Però aquest any arriba en plena crisi per la inflació, amb la invasió russa a Ucraïna, i enmig d'una tempesta política entre els socis de govern que podria acabar fins i tot amb el trencament de la coalició.

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, obrirà el debat amb un discurs que tindrà com a eixos principals, d'una banda, les mesures anticrisi, a les quals el govern destinarà 300 milions d'euros. I, de l'altra, en el terreny polític, el president ha anunciat que presentarà una proposta que permeti crear aliances: "Àmplia, per a l'autodeterminació, que pugui aplegar-hi tots els democrates."

Caldrà veure els matisos del plantejament d'Aragonès per descobrir si satisfà la voluntat de JxCat, que en els darrers mesos ha amenaçat de

Les frases

“És una proposta àmplia per a l'autodeterminació, que pugui aplegar-hi tots els democrates”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“S'ha treballat discretament amb ERC perquè el debat de política general vagi bé”

Jordi Puigneró
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“No en fem prou amb gestos. La voluntat de posar fil a l'agulla ha de ser visible i remarcable”

Laura Borràs
PRESIDENTA DE JXCAT

trencar la coalició de govern si ERC no respecta l'acord signat entre els dos partits pel que fa a la via cap a la independència.

La formació de Jordi Turull i Laura Borràs reclama la constitució d'una direcció estratègica de l'independentisme i unitat d'acció a Madrid. Junts considera que, si cal millorar coses o rectificar-ne per complir l'acord de govern, l'oportunitat ideal és

el debat de política general. De fet, a finals d'agost, després de constatar que ERC suspenia en el compliment de l'acord pel que fa a l'àmbit nacional, els líders de Junts van advertir que el debat es convertiria en la data límit per “revertir” la situació.

La duresa d'aquell últimàtum, però, s'ha anat rebaixant, sobretot des de la reunió de sis hores que les dues forces al govern van mantenir al Palau de Pedralbes el 15 de setembre. Tot i això, les veus a dins de Junts continuen mostrant divergències.

L'ara suspesa presidenta del Parlament, Laura Borràs, ha aportat una posició més contundent i ha advertit ERC que Junts no en tindrà prou només amb gestos: “La voluntat de posar fil a l'agulla ha de ser visible i remarcable”, va dir aquesta setmana Borràs en una entrevista a TV3, en la qual va afegir: “Caldrà veure què en surt i després prendrem les nostres decisions.” Unes decisions que prendrà la militància, en una consulta interna de la formació prevista per a aquesta tardor.

Des de dins del govern, en canvi, el vicepresident, Jordi Puigneró, i també el conseller d'Economia,

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, en un dels plens de la legislatura passada ■ ACN

Un debat amb interrupció i amb respostes directes

El debat té lloc avui, a partir de dos quarts de dotze del migdia. L'obrirà Aragonès i, després, el seguiran les intervencions dels grups. En un principi, semblava que el president optava per una resposta conjunta al final de la sessió. Les crítiques rebudes

aquesta setmana sobre aquesta possibilitat, però, l'han fet canviar de parer i, finalment, respondrà als grups un per un. Demà i dijous el ple s'interromp a causa del judici que la diputada de la CUP Eulàlia Reguant té al Tribunal Suprem.

Divendres a les onze es reprendrà el debat i els grups tindran deu minuts per defensar les seves propostes de resolució –un màxim de quinze per grup–, i es preveu que cap a dos quarts de dues del migdia es puguin portar a terme les votacions.

Jaume Giró, tots dos de Junts, han fet crides a la calma i a continuar treballant per buscar acords: “S'ha treballat discretament amb ERC perquè el debat de política general vagi bé”, va dir Puigneró, que va defensar la necessitat d'estabilitat dins del govern: “Cal un govern que tiri endavant el país, que faci feina i que també avanci cap a la independència”, hi va afegir.

Per la seva banda, el grup parlamentari d'ERC ha fet cas omís de l'últimàtum del seu soci de coalició i, per contra, des d'una posició inamovible, l'ha convidat en diverses ocasions a resoldre els desacords interns.

Així, Marta Vilalta va demanar ahir “respecte” i també “corresponsabilitat” a Junts el dia abans que comenci el debat: “No és el moment de desestabi-

litzar el govern per disputes internes”, va insistir.

Els pressupostos

El debat se celebra amb un altre rerefons: la negociació dels pressupostos de la Generalitat per al 2023. En un principi, el govern té la intenció d'aconseguir el suport de la CUP i En Comú Podem, tot i que cal recordar que el conseller Giró ha ampliat les converses al PSC.

L'APUNT

Escoles importants i poc reconegudes

Rosa M. Bravo

En una cantonada del final de la Rambla, on impera la gerra de litre de cervesa i la *paellador* a preu d'arròs del senyoret, ha obert les portes un bon i bonic restaurant. Es diu La Pau i té una interessant història al darrere, a banda d'unes riques croquetes d'escalivada i formatge de cabra. Ha nascut com a pont per facilitar l'accés al treball d'alumnes que han passat per l'escola

restaurant d'El Llindar –El Repartidor, també un bon local per menjar-hi–. El Llindar és una escola de nova oportunitat, que repesca estudiants que no troben el seu lloc en el sistema educatiu i que dona a aquests alumnes el temps i la cura que necessiten per tornar a confiar en l'educació. Falta que la llei reconegui plenament la seva aportació al sistema i la finansi com cal.

Presidència col·legiada

EXCEPCIÓ • La suspensió de la presidenta Laura Borràs sacseja el Parlament, que passa a ser una cambra col·legiada **MÉS** • Tots els membres de la mesa es reparteixen ara la representació institucional

Emma Ansola
BARCELONA

La vicepresidenta primera amb funcions de presidenta presidirà avui el ple i la presidenta suspesa de funcions el seguirà des de la llotja de convidats. No, no és un embarbussament. És una imatge inèdita que té lloc aquest matí al Parlament.

Alba Vergés (ERC) i Laura Borràs (Junts) s'asseuran aquest cop una davant de l'altra, però a prou distància per exhibir l'excepcionalitat del moment. Borràs va ser suspesa de drets i deures arran de l'obertura de judici oral per un presumpte delictes de prevaricació i falsedat documental i Vergés va assumir les competències de la presidència mentre Junts –a qui correspon el càrrec per acord de govern amb ERC– no en designi substitut. La decisió, de moment, va per llarg ja que Junts s'ha negat a substituir-la al·legant que la situació és fruit d'una guerra jurídica de l'Estat espanyol contra les forces independentistes, l'anomenada *lawfare*.

Aquest escenari ha comportat noves maneres de treballar des de la mesa del Parlament. "Les decisions ara es prenen de forma col·legiada i d'entrada es convida

Les vicepresidentes Vergés i Escarp i els secretaris Madaula i Wagensberg

tots els membres de la mesa", asseguren fonts de la vicepresidència. Molta de la representativitat de la institució acaba sent assumida ara per les dues vicepresidentes, Alba Vergés (ERC) i Assumpta Escarp (PSC), a causa del càrrec que ocupen. Així va succeir en la darrera audiència celebrada al Parlament divendres passat. Vergés i Escarp van rebre representants de l'associació empresarial berlinesa BWG i empresaris de Berlín al despatx d'audiències.

Tanmateix, i a diferència de quan Borràs tenia la presidència executiva, en què bàsicament ella assumia tota la representació institucional, ara es reparteix la delegació a tots els membres de la mesa. Així va succeir en l'acte de lliurament del premi ICIP Construcció de Pau 2022, atorgat a entitats a favor de la pau al País Basc. Vergés i la secretària segona, Aurora Madaula (Junts), van ser, finalment, les encarregades de donar els guardons als premiats però la invitació s'havia fet

extensa a tots els membres de la mesa. Es dona la circumstància, a més, que la vicepresidenta Vergés és candidata a l'alcaldia d'Igualada per ERC, la qual cosa complica encara més l'agenda dels actes.

Borràs serà avui a l'hemicicle
D'altra banda, la ubicació de la presidenta suspesa, Laura Borràs, en els actes institucionals també ha comportat més d'un maldecap als serveis de protocol atesa l'excepcionalitat de la mesura. Tot i la suspensió de funcions, Borràs no és una expressidenta però tampoc és membre de la mesa. Des dels serveis parlamentaris es va optar, d'acord amb el decret de regulació que ja existeix per al cap de l'oposició, que és el president del PSC, Salvador Illa, situar Borràs just al darrere del líder socialista. Així, el protocol situa en primer terme els membres de la mesa seguint el rang de vicepresidències i secretaries, després el cap de l'oposició i, en tercer lloc, la presidenta Borràs. Finalment, tancaria la delegació institucional els expressidents de la cambra. A més a més, el Parlament també convidarà la presidenta Borràs a tots aquells actes on assisteixin els 135 diputats de la cambra. ■

En aquest sentit, el primer secretari dels socialistes i cap de l'oposició a Catalunya, Salvador Illa, ha allargat la mà aquesta setmana a Aragonès per pactar qüestions com els pressupostos.

Per la seva banda, la líder d'En Comú Podem al Parlament, Jéssica Albiach, va instar el president Aragonès a solucionar "al més aviat possible" el "guirigall" i les "picabaralles" internes, i a presentar uns pressupostos "expansius" si vol el suport dels comuns. Finalment, el diputat de la CUP Carles Riera va avisar el govern que és "molt lluny" d'aprovar els pressupostos per a l'any que ve. "Difícilment podem aprovar uns pressupostos per avaluar polítiques de govern que van en contra de les prioritats del país." ■

OPINIÓ

Debat de política general

Debat de política general. Teòricament és el més important de l'any. A la practica n'hi ha d'altres, com ara el del pressupost i el d'investidura. El debat d'avui, per motius jurídics –hi ha el judici al Suprem demà i dijous de la diputada de la CUP Eulàlia Reguant–, s'allargarà fins divendres per poder conèixer les propostes definitives de resolució. El tema més interessant d'aquest any són les propostes que es facin, els objectius de futur, mal-

grat que el grau de compliment de les propostes sempre és dubtós. S'haurà de veure com es gestionarà en cas que el Parlament torni a demanar l'autodeterminació en dates concretes. També, en cas que per majoria absoluta la cambra demani l'amnistia. Davant el panorama, el Parlament voldrà mantenir oberta la taula de diàleg? L'actual mesa, que presideix Alba Vergés, anirà amb peus de plom per no desobeir la legalitat vigent i ser empaperada

pels jutges, com ha passat amb els seus antecessors. El debat de política general i habitualment el vol guanyar. En un símil futbolístic és com el torneig Joan Gamper, que lidera el Barça i que sempre, en aquell torneig d'estiu, busca adversaris que li portin vents favorables per poder aixecar la copa del seu fundador, malgrat que en alguna ocasió l'equip organitzador ha perdut el torneig. Aquest fet podria passar de cara a la parròquia independentista en el debat en el cas que el govern de la Generalitat no aconsegueixi d'avui a divendres una certa unitat

d'acció entre els socis independentistes allunyada de les últimes polèmiques. Finalment, el president Aragonès contestarà un per un a tots els grups. Hauria estat un error contestar en bloc i no entrar en el cos a cos amb ningú, un fet que donarà un punt d'interès en un Parlament que sovint està mancat de debat d'idees. Entre els diputats, enmig de tanta picabaralla diària, hi ha poques diferències –a banda de la polèmica territorial–, els marges són petits i abunda la ideologia de la socialdemocràcia per part d'una gran majoria de ses senyories.

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Andorra vol liderar un espai transfronterer de cooperació

■ Busca blindar, en la negociació en curs de l'acord d'associació amb la UE, una àrea funcional que també inclouria el Pirineu català ■ Ajudaria a planificar i finançar infraestructures i serveis comuns

Óscar Palau
BARCELONA

O treballen conjuntament i es doten d'un projecte estratègic per afrontar els reptes comuns, o els territoris d'alta muntanya estan abocats a la marginalitat. Aquesta és la premissa que mou els defensors de l'àrea funcional Andorra-Pirineus, un espai de cooperació transfrontera que inclouria com a mínim les comarques del tram central del Pirineu català, i que el govern d'Andorra s'ha fet seu fins al punt que lidera la petició per a la seva consolidació en el marc de les negociacions que manté per signar un acord de lliure associació amb la Unió Europea. "Paral·lelament a aquesta negociació, es fa necessari seguir enfortint les relacions amb els nostres veïns pirinencs", defensava en la Jornada Andorrana de l'última Universitat Catalana d'Estiu el secretari d'Estat d'Afers Europeus del govern andorrà, i màxim responsable de les converses, Landry Riba, que constatava que amb la pandèmia es va fer evident que les accions bilaterals o trilaterals "van aconseguir resultats més efectius i més ràpids" que les nacionals o multilaterals. Peraixò es mostrava decidit a "desenvolupar estructures facilitadores" de la cooperació i blindar-les amb "instruments jurídics que en garanteixin la pervivència".

En aquest sentit, per a Landry, que s'emmiralla en el ja existent Espai Alpi que afecta quatre estats de la UE i dos que no hi són -Suïssa i Liechtenstein-, la negociació en curs "representa una oportunitat única" per garantir el recorregut a llarg termini d'un espai funcional compartit, fent-ne menció expressa en les disposicions del pacte i dotant-lo d'un marc jurídic que tingui la consideració d'acord internacional. "La creació podria quedar inscrita en

l'acord d'associació i permetria aplicar polítiques públiques comunes com a solució a problemes de caràcter regional amb una visió de llarg termini", remarcava. El reconeixement, de fet, suposaria el desplegament, que mai s'ha arribat a fer, de l'espai de desenvolupament pirinenc transnacional ja previst en un primer acord de cooperació signat el 2004 entre Andorra i la UE.

"Resulta interessant perquè permetria millorar la situació d'un espai que està molt enclavat, tant Andorra com les zones frontereres", corroborava la ministra d'Afers Estrangers, Maria Ubach. Ella mateixa, així sí, feia repàs del punt on s'està: el 1993 es va crear la Comunitat de Treball dels Pirineus (CTP), que el 2005 es va convertir en consorci, i que avui funciona com un macroorganisme públic de cooperació transfrontera que agrupa tots els governs regionals a banda i banda de la serralada, des del Mediterrani fins a l'At-

Reclamen una àrea més limitada al centre del Pirineu

Els impulsors de l'espai de cooperació veuen com un primer pas molt important la definició d'àrees funcionals més reduïdes per primer cop en el Poctefa 2021-27, però creuen que la que engloba tot el Pirineu català continua sent massa gran i que es pot limitar encara més en una d'específica al voltant d'Andorra, un dels punts que ara el seu govern està negociant amb la UE. "Si ja és difícil fer projectes conjunts amb les valls contigües, ho és molt més amb les més allunyades i mal connectades", justifica Pol,

l'antic, inclosa la Generalitat i l'executiu d'Andorra. És la CTP qui dissenya i impulsa els programes Poctefa, que recullen els projectes compartits que poden rebre finançament de la UE. Acabat el primer període 2014-2020, ara s'estan negociant els criteris per al Poctefa 2021-2027, que, tal com reclamava Andorra, ha repartit el Piri-

neü en fins a cinc àrees funcionals més específiques per dirigir millor els ajuts més escaients a cada zona. I una d'aquestes àrees és l'anomenada Pirineus-Muntanya Est, que d'entrada afecta un territori d'uns 20.000 km² i fins a 640.000 habitants que inclou de fet tot el Pirineu català, tot i que els impulsors del projecte i el mateix

que lamenta que ara mateix tres de les cinc àrees funcionals que han dibuixat els Poctefa "se sobreposen". Això sí, no descarta que en una segona fase la seva proposta -que ara inclouria Andorra, la Cerdanya, l'Alt Urgell i el Pallars Sobirà, a més de la regió francesa d'Arieja- es pogués especificar a territoris com el Pallars Jussà, l'Aran, el Ripollès, el Berguedà o la Garrotxa. L'àrea que proposarien d'entrada se cenyiria a un territori d'uns 10.000 km² i uns 250.000 habitants, que veuen molt més ajustat a la realitat, i

en el qual Andorra -que avui ja té 80.000 habitants, més que tota la vegueria de l'Alt Pirineu i Aran- hauria d'assumir un nou rol de "pal de paller"; segons Ganyet, accentuat pel fet que ho pot negociar directament amb la UE, que és qui al cap i a la fi dota de finançament tots els projectes. "El tren Andorra-Barcelona té alguna altra sortida que no sigui el finançament comunitari?", exemplifica Ganyet, que insta a crear un "paraigua general", un marc administratiu que promogui i gestioni la cooperació transfrontera.

tes i tenir intercanvi d'experiències" amb els veïns a l'hora de promocionar i potenciar accions concretes. "Ara les haurem de dissenyar, i com que tindrem aquesta àrea funcional molt més reduïda i centrada en Andorra i les zones frontereres serà una manera de treballar i millorar la situació", conclouia.

Proposta del territori

Un grup del territori liderat per l'exalcalde de la Seu d'Urgell Joan Ganyet i l'arquitecte andorrà Antoni Pol fa anys que reclama la creació d'un marc transfronterer que permeti compartir serveis de tot tipus, com ara educatius o sanitaris -l'hospital de Puigcerdà va ser pioner-, però també planificar conjuntament infraestructures i desenvolupaments urbanístics, aspectes de la protecció del medi i la lluita contra el canvi climàtic, i fins i tot la promoció econòmica diversificada i especialitzada, per la qual cosa reclamen que aquest espai tingui també lliure circulació de ciutadans, i per tant treballadors.

"El Pirineu avui és marginal entre les conglomeracions urbanes de Barcelona i Tolosa, i no té una veu pròpia i autoritzada; li cal un projecte compartit i sumar sinergies per a un canvi mental que duguï a una relació més intensa entre les valls", reflexionava Ganyet també a l'UCE, on recordava que ara cadascuna "fa la seva guerra" i que el model d'ajuts actual, sense cap coordinació entre projectes, dona lloc a una "suma molt poc productiva". "El que fem actualment és obsolet i no serveix de res davant el nou model d'ocupació del territori derivat de la globalització", analitza també Pol. "És un moment estratègic, plantegem un canvi d'escala, una proposta de relació i organització entre territoris que no és l'escala global ni la local, que dificulta algunes funcions", resumia també a l'UCE la coordinadora de la jornada andorrana, Marta Fonolleda. "Hem de pensar en quin quadrant ens situem per buscar punts d'entesa", conclouia.

Tots ells confien que tot plegat s'aclareixi en la negociació entre Andorra i la UE que com a molt es tancarà el segon semestre del 2023, coincidint amb la presidència espanyola. ■

CINC ANYS DE L'1-O LA POLITITZACIÓ DE LA JUSTÍCIA. 8 1 d'octubre del 2017 5 anys

La sala segona del Tribunal Suprem, el primer dia del judici. Al costat, manifestació de protesta contra la sentència a Girona ■ EFE

La mala justícia

QUATRE MESOS AL SUPREM • La repressió es va vestir amb toga en un judici clarament polític **SENTÈNCIA DURA** • Les nou condemnes van sumar gairebé 100 anys de presó **PACTE** • El govern de Sánchez va indultar els presos el juny del 2021

Irene Casellas
BARCELONA

L'octubre del 2017, després que les porres no aconseguissin doblegar la força de la gent ni impedir la celebració del referèndum, la maquinària de l'Estat va prémer l'accelerador en la seva estratègia de judicialitzar el conflicte. Les togues es posaven obertament al servei dels interessos espanyols. El dia 16, la jutgessa Carmen Lamela va enviar els llavors líders d'Òmnium Cultural i de l'Assemblea Nacional de Catalunya, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, a la presó madrilenya de Soto del Real, acusats de sedició per les concentracions del setembre davant de la seu de la conselleria d'Economia. L'estupefacció ciutadana va ser enorme: com podien empresonar dos activistes que el que havien fet era precisament desconvocar les concentracions? Manifestacions multitudinàries, tot tipus de mostres de solidaritat i gran ressò mediàtic van ser el preludi del que vindria dues setmanes després. Més de mig govern català —Oriol Junqueras, Joaquim Forn, Raül Romeva, Dolors Bassa, Carles Mundó, Meritxell Borràs, Josep Rull, Jordi Turull i Santi Vila— van passar a presó preventiva després de pre-

sentar-se a declarar (Vila va sortir-ne l'endemà amb una fiança de 50.000 euros). La jutgessa Lamela també va dictar una ordre europea de detenció per al president Carles Puigdemont i els consellers Toni Comín, Lluís Puig, Meritxell Serret i Clara Ponsatí, que havien marxat a l'exili. El mateix mes de novembre el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va assumir la causa que se seguia a l'Audiència Nacional i la va sumar a la que ell instruïa contra la mesa del Parlament, en un sol cas. Al març, Llarena va ordenar la presó preventiva de Carme Forcadell, i també va fer tornar a la presó Romeva, Rull, Turull i Bassa (que n'havien sortit en llibertat provisional), mentre reactivada les euroordres contra els exiliats. La instrucció del sumari, que també va incloure la imputació de Marta Rovira, Anna Gabriel (totes dues exiliades) i Mireia Boya, no es va tancar fins a l'octubre del 2018. Es va tornar a separar en dues causes per poder jutjar els empresonats al marge dels exiliats, i poc després es va conèixer la petició de la fiscalia: penes de presó molt dures, entre 25 i 16 anys per als presos polítics i set anys per als consellers (Mundó, Borràs i Vila) que estaven en llibertat. El judici no va començar a la sala segona del Tribunal Suprem fins

quatre mesos després, el febrer del 2019. Un judici presidit per Manuel Marchena, el magistrat que, tal com havia dit en un missatge de WhatsApp el senador del PP Ignacio Cosidó, permetria als populars controlar la sala i, per tant, el destí dels presos polítics, "per la porta del darrere". Potser per aquesta polèmica, o simplement per voler quedar bé davant les càmeres, Marchena va intentar mantenir la pulcritud de les formes —"con sumo agrado"— durant les 52 sessions que va durar. Dir que el judici va ser surrealista és quedar-se curt. Des del Fairy que segons el delegat del govern a Girona, Enric Millo, els votants havien llançat als peus de policies i guàrdies civils per fer-los caure i prendre mal, fins a les mentides i contradiccions de qui va ser el màxim responsable de l'actuació policial, el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos. Aquest comandament va dir textualment davant del tribunal, sense immutar-se, que durant l'1-O "per part de les forces i cossos de seguretat no hi va haver cap càrrega policial". També van ser al·lucinant la declaració del tinent coronel Daniel Baena, que va fer la majoria dels atestats en què es van basar les acusacions i que constantment va parlar de "clima insurreccional". Ves per

300
hores de retransmissió televisiva, amb un total de 52 sessions, durant més de quatre mesos.

422
testimonis i pèrits van declarar durant el judici.

99
anys i mig, el total de les penes, d'entre 9 i 13 anys, va dictar el Tribunal Suprem contra els presos polítics.

1.432
persones investigades en procediments penals, per haver defensat el dret a l'autodeterminació des del 20 de setembre del 2017, segons Òmnium Cultural.

on, Marchena no va deixar que la declaració de Baena fos confrontada per la multitud de vídeos que hi ha enregistrats desmentint-lo. Ara bé, el premi a la millor interpretació se'l van endur, *ex aequo*, Mariano Rajoy i Juan Ignacio Zoido, el president del govern espanyol i el ministre de l'Interior el 2017. Tots dos es van espolsar les puges de damunt, desvinculant-se de les batusses i dient que ells no tenien res a veure amb l'operació policial. Després del judici, si algú confiava en un final si no feliç com a mínim poc tràgic, la sentència que es va fer pública el 14 d'octubre del 2019 va ser un bany de realitat: penes que anaven dels tretze anys de Junqueras als nou dels Jordis. Va caure l'acusació de rebel·lió però la de sedició va ser suficient per mantenir el relat i aplicar un càstig exemplar contra l'independentisme. La reacció va ser contundent, els joves van donar la cara en el que ja es coneix com a "batalla d'Urquinaona". També va aparèixer en escena el Tsunami Democràtic, convocant a ocupar l'aeroport i a tallar la frontera de la Jonquera. Protestes que al seu torn han continuat generant acusacions i més repressió judicial. Una repressió que l'indult acordat pel govern de Pedro Sánchez l'any passat no pot encobrir. ■